

335

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 października 1961 r.

w sprawie środków specjalnych pn. „Koordynacja branżowa terenowego przemysłu kruszywa naturalnego”.

Na podstawie art. 51 pkt 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się nowy typ środków specjalnych oznaczony lp. 26 pod nazwą „Koordynacja branżowa terenowego przemysłu kruszywa naturalnego”.

§ 2. Do posiadania środków specjalnych typu 26 są uprawnione wydziały budownictwa prezydentów wojewódzkich rad narodowych.

§ 3. 1. Środki specjalne typu 26 pochodzą z wpłat Zjednoczenia Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych.

2. Środki specjalne typu 26 przeznacza się na wspólne wydatki branży terenowego przemysłu kruszywa naturalnego.

§ 4. 1. Dochody środków specjalnych typu 26 oznacza się jako § 1 „Wpłaty Zjednoczenia Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych”.

2. W wydatkach środków specjalnych typu 26 stosuje się paragrafy i pozycje obowiązującej klasyfikacji budżetowej oraz § 51 „Wpłata do budżetu”.

§ 5. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-60, poz. 914, z 1953 r. Nr A-1, poz. 20, Nr A-79, poz. 939 i Nr A-116, poz. 1501, z 1954 r. Nr A-36, poz. 501 i Nr A-45, poz. 642 oraz z 1955 r. Nr 40, poz. 391, Nr 65, poz. 857 i Nr 105, poz. 1414).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

336

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 6 października 1961 r.

w sprawie gospodarowania ogumieniem trakcyjnym.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski Nr 80, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się obowiązek sprzedaży nowych opon do samochodów osobowych i ciężarowych w wymiarach 600—16 i 750—20 wyłącznie nabywcom, którzy:

- 1) dostarczą oponę używaną tego samego wymiaru nadającą się do bieżnikowania albo naprawy lub uszkodzoną przed osiągnięciem normy przebiegu albo
- 2) udowodnią, że opona została skradziona lub uległa zniszczeniu na skutek wypadku losowego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek wojskowych podległych Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

§ 2. Upoważnia się Centralę Techniczno-Handlową „Motozbyt” do rozszerzenia określonego w § 1 trybu sprzedaży nowych opon na opony innych wymiarów w zakresie odpo-

wiadającym zwiększaniu się zdolności produkcyjnych zakładów protektorujących i naprawczych.

§ 3. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są do sprzedaży używanych opon nie objętych trybem sprzedaży określonym w § 1:

- 1) wymagających naprawy lub bieżnikowania — uspołecznionym zakładom naprawczym,
- 2) zakwalifikowanych na złom — jednostkom gospodarki uspołecznionej, prowadzącym skup takiego złomu,
- 3) o podstawie zawierającej elementy metalowe — jednostkom gospodarki uspołecznionej lub nie uspołecznionej, a w braku nabywców upoważnione są do niszczenia opon typu „Metalic” w trybie przewidzianym przepisami o gospodarowaniu odpadkami w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

§ 4. Za podstawę do wycofywania opon z traktacji szybkiej oraz dokonywania ich klasyfikacji w punktach skupu należy przyjąć normę techniczną maksymalnego zużycia opon, wydaną przez Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 5. 1. Centrala Techniczno-Handlowa „Motozbyt” zobowiąże podległe jej przedsiębiorstwa dokonujące skupu opon używanych do ich odprzedaży:

- 1) spółdzielniom zrzeszonym w Centrali Rolniczej Spółdzielni

- „Samopomoc Chłopska” — jeżeli opona nadaje się bez naprawy do eksploatacji w trakcji konnej; w razie niemożności pełnego pokrycia zapotrzebowania spółdzielni na opony należy uzgodnić stopień zaspokojenia tych potrzeb z wojewódzkimi związkami gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” bądź uzgodnić ewentualny rozdział między poszczególne województwa z Zarządzeniem Głównym Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”;
- 2) zakładom bieżnikującym i naprawczym ustalonym w porozumieniu ze Zjednoczeniem Przemysłu Gumowego — jeżeli opona wymaga naprawy lub bieżnikowania.
2. Spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” obowiązane są do zaopatrywania w opony w pierwszej kolejności państwowego transportu konnego.
3. Zakłady, które dokonały napraw opon w wymiarach określonych w § 1, sprzedadzą naprawione opony zgodnie z dyspozycjami Zjednoczenia Przemysłu Gumowego, uzgod-

nionymi z Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, spółdzielniom zrzeszonym w tej Centrali — w celu dalszej odprzedaży.

4. Zakłady, które dokonały bieżnikowania opon w wymiarach określonych w § 1, sprzedadzą te opony na podstawie zleceń Zjednoczenia Przemysłu Gumowego przedsiębiorstwom produkującym wozy konne.

5. Zakłady produkujące nowe opony do trakcji szybkobieżnej wprowadzą sprzedaż opon III i IV gatunku na podstawie zleceń Zjednoczenia Przemysłu Gumowego wyłącznie przedsiębiorstwom produkującym wozy konne.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1959 r. w sprawie gospodarowania ogumieniem do pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 56, poz. 272).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

337

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 5 sierpnia 1961 r.

w sprawie upoważnienia Zarządu Związku Spółdzielni Mleczarskich do przyznawania prawa oznaczania znakiem jakości wyrobów mleczarskich.

Na podstawie § 4 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Zarząd Związku Spółdzielni Mleczarskich do przyznawania prawa do oznaczania znakiem jakości wyrobów mleczarskich produkowanych przez spółdzielnie zrzeszone w Związku Spółdzielni Mleczarskich oraz przez zakłady tego Związku.

§ 2. Przyznawanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości odbywać się będzie w trybie i na zasadach określonych w uchwale nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) oraz zarządzeniach Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego wydanych na podstawie tej uchwały.

§ 3. 1. Zarząd Związku Spółdzielni Mleczarskich ustali regulaminy branżowe znaku jakości na wyroby mleczarskie.

2. Regulaminy branżowe znaku jakości na wyroby mleczarskie podlegają zatwierdzeniu przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 4. 1. Kontrolę prawidłowości stosowania znaku jakości sprawuje Związek Spółdzielni Mleczarskich. W razie stwierdzenia niedopełnienia warunków związanych z przyznaniem znaku jakości Związek ma obowiązek conąć spółdzielni (zakładowi) prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości, powiadamiając o tym równocześnie Biuro Znaków Jakości przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym.

2. Zasady i sposób przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, określają regulaminy branżowe znaku jakości na wyroby mleczarskie.

§ 5. Zarząd Związku Spółdzielni Mleczarskich zapewni odpowiednie środki do prawidłowej oceny wyrobów zgłoszonych do oznaczania znakiem jakości, warunków produkcji tych wyrobów oraz kontroli prawidłowości stosowania znaku jakości.

§ 6. 1. Nadzór i kontrolę nad przyznawaniem prawa do oznaczania znakiem jakości wyrobów mleczarskich sprawuje Polski Komitet Normalizacyjny przez Biuro Znaków Jakości.

2. W ramach uprawnień wynikających z przepisu ust. 1 Biuro Znaków Jakości upoważnione jest do przeprowadzania doraznych kontroli stosowania znaku jakości przez spółdzielnie i zakłady, o których mowa w § 1.

§ 7. 1. Związek Spółdzielni Mleczarskich zobowiązany jest do prowadzenia rejestru wniosków spółdzielni i zakładów ubiegających się o prawo do oznaczania wyrobów znakiem jakości oraz rejestru wyrobów, na które przyznane zostało prawo do oznaczania znakiem jakości. Wytyczne w tym zakresie ustali Biuro Znaków Jakości.

2. Decyzje w sprawach przyznawania, wygaśnięcia lub odwołania prawa do oznaczania znakiem jakości wyrobów mleczarskich podlegają publikacji w sposób określony przez Biuro Znaków Jakości.

§ 8. 1. Za przyznanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości spółdzielnie i zakłady wnoszą opłatę roczną w wysokości i na zasadach określonych właściwymi przepisami. Opłata w całości przekazywana jest bieżąco na rachunek budżetu Państwa za pośrednictwem Biura Znaków Jakości.

2. Zasady i wysokość opłat za badanie warunków produkcji i ocenę wyrobów mleczarskich zgłoszonych do oznaczania znakiem jakości oraz za kontrolę stosowania znaku jakości określa Zarząd Związku Spółdzielni Mleczarskich. Opłaty te nie mogą być wyższe od ustalonych przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego na podstawie uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 sierpnia 1961 r.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:
w z. Z. Zaczekiewicz